

ת"פ 22464/07/12 - מדינת ישראל נגד וליד חמדאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22464-07-12 מדינת ישראל נ' חמדאן

בפני כב' השופט עידו דרויאן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד י' ברבי
נגד

הנאשם וליד חמדאן
ע"י ב"כ עו"ד י' שגב

גזר דין

ביום 10.9.2 הודה הנאשם והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה עונשית, הופנה הנאשם לעריכת תסקיר שירות המבחן.

בהחלטה נפרדת, לבקשת התביעה ובהעדר התנגדות, הוכרז הנאשם כסוחר סמים לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

ביום 7.7.12 בשעה 00:45 נתפס הנאשם כשהוא נוהג ברכב לא-לו, בו הסתיר מעל מגן השמש השמאלי, בין הריפוד לגג, 12 שקיות קוקאין במשקל כולל של 5.2464 גרם נטו.

הנאשם טען כי החזיק את הסם לצריכתו העצמית, לשם הנאה ממנו וכדי להדחיק רגשות קשים של תסכול ואכזבה עקב תאונה שמנעה ממנו להתפתח ככדורגלן, וכך טען גם ב"כ המלומד בטיעונו לעונש. עם זאת, נסיבות החזקתו של הסם אינן תומכות כלל בטענה זו:

מדובר בכמות גדולה של סם קשה ויקר, שנמצאה מחולקת למנות כשהנאשם נוהג ברכבו של אחר, מוסלקת בצורה "מקצוענית" בין הריפוד לגג^[1], וכשהנאשם סרב למסור דבר על נסיבות הגעת הסם לידי^[2]. הנאשם שלל התמכרות לסמים ואכן שירות המבחן בדק ומצא כי הנאשם אינו מכור לסמים. בנוסף, לא ניתנה כל תשובה לשאלה עיקרית - מהיכן יכול היה הנאשם לממן כמות סם כזו מאמצעיו, שנראה שהם מוגבלים ולא הוכח אחרת?

אני דוחה אפוא את גרסתו המופרכת של הנאשם וקובע כי מצב הדברים לאשורו הוא בדיוק כפי שנחזה לעין: הסם הוחזק שלא לצריכה עצמית, אלא בכוונה להעבירו לאחרים.

עמוד 1

הפסיקה חזרה וקבעה, בכל דרגות בתי המשפט, את כובד משקלם של הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הסמים ואת חומרת הפגיעה בהם על ידי עברייני הסמים. מדובר בנגע האוכל בחברה בכל פה, משחית את הגוף ואת הנפש, ושולח גרורות בדמות עבירות אלימות ורכוש חמורות גם לאלו שאינם מעורבים בסחר בסם ובצריכתו. זאת, עוד טרם שנזכיר את האומללות הפוקדת את משפחות הצרכנים ואת השימוש ברווחי הסמים למימוןם של ארגוני פשיעה ושל כל סוגי העבריינות הקשה.

הנאשם היה חוליה בשלשלת הפצתו של סם "קשה", בביצוע מתוכנן, כשאינו מנוס מהקביעה שמטרתו היתה תאוות בצע בלבד.

נסיבות העבירה יובילו אפוא לקביעת מתחם עונשי שבין שמונה לשמונה-עשר חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי, מתחם שנמצא בעבר ראוי למקרה בודד של החזקת כמויות דומות של סם "קשה" בנסיבות שאינן קרובות לאלו של צריכה עצמית.

נסיבות אישיות - שיקולי שיקום:

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

הנאשם, כבן 23, ללא עבר פלילי, רווק המתגורר בבית הוריו ועובד כטבח.

אביו של הנאשם חלה ואינו עובד, ובעבר נקלע לחובות עקב הימורים, אך המשפחה ככלל מתוארת כיציבה ותומכת. הנאשם עצמו שיחק כדורגל בנעוריו אך האפשרות לקריירה בתחום זה נקטעה עקב תאונה שעבר, שגם הקשתה עליו לסיים את לימודיו ולהשלים חובותיו לתעודת בגרות. מאז התאונה התדרדר הנאשם לחברה שולית אך הצליח להשתלב בעבודה ואף מקיים קשר זוגי יציב.

באשר לביצוע העבירה, הנאשם טען בפני שירות המבחן - טענה שדחית - כי קנה את הסם לשימושו העצמי. הנאשם ביטא אכזבה רבה מהתנהגותו זו, ובפרט לנוכח העבודה שעד המקרה דן היה דמות חיובית במשפחתו ואף ניסה לסייע לאחיו הבכור שהורשע בעבירות סמים.

שירות המבחן התרשם שמדובר באדם נבון השואף להצליח ולקיים אורח חיים נורמטיבי, שמבקש להשתלם במקצועו (טבחות) לאחר תום ההליך. השירות סובר כי אותה תאונה גרמה להתדרדרות ולקרבה לעולם הסם, אך ההליך המשפטי והמחירים שגבה המחישו לנאשם את הגבולות. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן ולדבריו ניתן קשר עם חבריו מהעבר.

הנאשם נמצא כיום בתחילתו של ההליך הטיפולי: הנאשם אינו מתאים לטיפול קבוצתי והשירות מבקש לערוך לו טיפול פרטני. טיפול שכזה יפחית לדעת השירות מרמת הסיכון להישנות עבירות וישפר את הסיכוי לניהול אורח חיים תקין

ונורמטיבי. לכן ממליץ השירות על עונש של מאסר מותנה לצד העמדה במבחן למשך שנה.

הליך שיקומו של הנאשם נמצא אפוא בתחילתו, וגם אם סיכויי טובים למדי לדעת השירות, אין בכך די כדי להעדיף באופן נחרץ את ערך השיקום על-פני ערך ההלימה, ובוודאי כשמדובר בנסיבות העבירה החמורה. לכן, אין לחרוג משורת הדין ואין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

כל-זאת, אף ללא התייחסות לכך שאפשר ועמדתו האוהדת של השירות נבעה מקבלת גרסתו של הנאשם לנסיבות החזקת הסם - גרסה שנדחתה כאמור לעיל.

קביעת העונש במתחם - נסיבות שאינן קשורות לעבירה:

הנאשם עתיד להיפגע קשות מעונש מאסר ראשון ועניין זה יובא בחשבון.

נסיבות הביצוע, כמות הסם וטיבו, אמורים היו להביא לקביעת העונש בחלקו המרכזי-עליון של המתחם. עם-זאת, נסיבות אלו יובילו להקלה משמעותית בעונש:

א. גילו הצעיר של הנאשם;

ב. עברו הפלילי הנקי;

ג. הודייתו, שלה יש לתת משקל נכבד ואפילו לא היתה לנאשם ברירה-למעשה, משנלכד והסם בחזקתו;

ד. מאמצי הנאשם לשיקום והצפי החיובי להמשך חיים נורמטיביים לאחר ריצוי עונשו;

לנוכח אלו, ייקבע עונש המאסר בחלקו התחתון של המתחם (ולציון, שגם התביעה בהגינותה עתרה לעונש מתון של עשרה חודשי מאסר). כדי שלא להקשות על שיקומו של הנאשם בעתיד ולנוכח ניקיונו מסמים, אמנע מהטלת עיצום כספי ואף מפסילתו מלנהוג.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 7.7.12 עד 11.7.12 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);

ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה פשע;

ג. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים שהנה עוון;

ד. מכשיר איפון שנתפס יחולט, לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים;

הוראות נלוות:

א. הסם שנתפס - יושמד;

ב. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' אדר ב תשע"ד, 05 מרץ 2014, במעמד הצדדים.

[1] לעניין "מקצוענות" הסלקתם של סמים כנסיבה המעידה על החזקה למטרת סחר, ראו ע"פ 20374-11-13 לוי נ' מ.י. (2014), שאושר ברע"פ 747/14 לוי נ' מ.י. (2014);

[2] ע' 9 לפרוטוקול, שורה 8;